

Łucznik

24
Luty '97

Solidarność

BIULETYN NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZAKŁADÓW METALOWYCH "ŁUCZNIK" S.A. w RADOMIU

APEL

do pracowników Zakładów Metalowych
"Łucznik" S.A.

Dramatyczna sytuacja przedsiębiorstw przemysłu obronnego i zatrudnionych w nich pracowników, którą szczególnie odczuwamy w naszym zakładzie, zmusiła Sekcję Krajową Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ "Solidarność" do podjęcia decyzji o zorganizowaniu w dniu **7 marca br. w Warszawie manifestacji ulicznej.**

Polityka kolejnych ekip rządowych doprowadza do unicestwienia "zbrojeniówki". Znowu musimy głośno upomnieć się o swoje prawa, o nasz byt, przyszłość naszą i naszych dzieci!

Międzyzakładowa Komisja NSZZ "Solidarność" wzywa wszystkich pracowników naszego przedsiębiorstwa do masowego udziału w manifestacji.

Tylko solidarna i zdecydowana postawa załogi może być skuteczna i przynieść efekty.

Dzisiaj nie wystarczy chcieć pracować, o miejsce pracy trzeba walczyć!

Pamiętaj, że będąc obojętnym dzisiaj możesz zostać bezrobotnym jutro!

Biorąc udział w manifestacji odpowiemy sobie na pytanie: Czy zrobiliśmy wszystko by ratować nasze miejsce pracy - ZM "ŁUCZNIK" S.A. w Radomiu.

Prezydium MK NSZZ "Solidarność"

**AROGANCJA SPOŁECZEŃSTWA
NIE ZNA GRANIC - ŻĄDAJĄ
MĄDREGO RZĄDZENIA**

Komunikat przed VIII Walnym Zebraniem Delegatów NSZZ „Solidarność”.

Na podstawie statutu NSZZ „Solidarność” członkowie Międzyzakładowej Komisji podjęli uchwałę o **zwołaniu na dzień 5 marca 1997 roku VIII Walnego Zebrania Delegatów organizacji zakładowej.**

W związku z tym należy w każdej komórce organizacyjnej związku przeprowadzić zebranie sprawozdawcze z działalności za miniony rok. Zwracamy się do członków komisji wydziałowych o przygotowanie sprawozdań i przeprowadzenia zebrań na wydziałach w okresie miesiąca lutego. Zebrania powinny być okazją do dyskusji o problemach zakładu i jego pracowników.

Oczekujemy, że wnioski z zebrań i projekty uchwał, przewodniczący komisji wydziałowych przedłożą:

a/ zakład centralny:

- **Tomasz Jateczak** tel. 415

- **Ireneusz Rokiciński** tel. 382

b/ zakład w Gołębiewie

- **Andrzej Kumor** tel. 277

- **Zofia Gogula**

- **Jerzy Korczyński**

c/ w zakładzie w Zwoleniu

- **Tadeusz Marud**

Tematy te będą przedmiotem obrad VIII WZD.

Przewodniczący Komisji Wydziałowych winni odbierać z sekretariatu MK mandaty dla Delegatów z dniem 3.03.97 r.

*Za Zespół przygotowujący VIII WZD
Ireneusz Rokiciński.*

Zasiłek dla bezrobotnych

Od 1 marca do 31 maja br. wynosić będzie **309 zł 70 gr.** Przysługuje on bezrobotnym ze stażem pracy ponad 5 lat lecz nie mniej niż 20. Pracujący krócej otrzymają 80% tej kwoty tj. **247,76 zł.**, pracujący co najmniej 20 lat dostaną 120% kwoty podstawowej tj. **371,64 zł.**

OŚWIADCZENIE

Prezydium Międzyzakładowej Komisji NSZZ "Solidarność"
z dnia 20.02.1997r.

W dniu 19 lutego br. zbliżony do kół rządowych dziennik „Rzeczpospolita” opublikował artykuł pt. „Trzynastu przed upadłością”. W artykule tym zacytowano informację V-ce Ministra Gospodarki Jerzego Markowskiego o sytuacji, w jakiej znajdują się dzisiaj zakłady sektora obronnego, którą przedstawił on posłom sejmowych komisji. Według tej informacji wśród przedsiębiorstw przemysłu obronnego upadłością są zagrożone 3 zakłady, a w tym na pierwszym miejscu wymienił Zakłady Metalowe „Łucznik” S.A. w Radomiu, które po 5 miesiącach ub.roku były zadłużone ogółem na ponad 78 mln nowych złotych.

Powyższy artykuł potwierdza słuszność oceny sytuacji i działań podejmowanych przez Międzyzakładową Komisję NSZZ "Solidarność" od połowy ubiegłego roku, a zakończonych dramatycznymi wydarzeniami w dniu 31 stycznia br. NSZZ "Solidarność" wielokrotnie informowała w formie pisemnej i w bezpośrednich kontaktach Zarząd Spółki, Radę Nadzorczą oraz właściciela tj. MPiH o pogarszającej się sytuacji produkcyjno-ekonomicznej Zakładu. Rezultatem tych działań było niepodjęcie żadnych uchwał przez Radę Nadzorczą a wnioski przedstawicieli załogi w Radzie Nadzorczej były odrzucane. Z niejasnych dla nas powodów otworzono parasol ochronny nad Prezesem Zarządu, chwaląc jego działania i przedstawiając go jako jedyne „męże opatrnościowego” dla „Łuczniaka”. Podstawą tego samozadowolenia zarówno Prezesa Zarządu jak i członków Rady Nadzorczej, wytypowanych przez właściciela był uzyskany głównie na papierze, zerowy, bilansowy wynik roku 1995 oraz 100 tysięcy zł straty w roku 1996, które jak wszyscy doskonale wiedzą powstały dzięki dużym dotacjom i umorzeniom.

Tymczasem wśród załogi przedsiębiorstwa od dłuższego czasu pogłębiało się przekonanie o panującym w firmie marazmie, stałym pogarszaniu się jej kondycji i strach przed rychłą upadłością. Większość załogi domagała się od NSZZ „Solidarność” radykalnych i zdecydowanych działań. Prezydium Międzyzakładowej Komisji NSZZ "Solidarność", nie chcąc działać pochopnie, wykazywało pewną powściągliwość ale przynajmniej teraz, że nasze ostatnie radykalne działania są o kilka miesięcy spóźnione. Działania tych jednak dokonał, by próbować ratować nasz Zakład i jego załogę. Okazuje się, że nasze poczynania spotykają się z różnymi ocenami, z których jedna jest dla nas szczególnie zdumiewająca. Pewien radomski parlamentarzysta nazwał pikietujących posiedzenie Rady Nadzorczej robotników „stadem baranów”, a samą pikietę faszystowską metodą nacisku o politycznym obliczu, skierowaną przeciwko rządzącemu ugrupowaniu. Pozostawiamy tę wypowiedź do oceny pracowników.

Aktualnie w Zakładzie w bardzo dramatycznej sytuacji działa połowa składu Zarządu a jego członkowie pracują niepewni swoich losów, gdyż trwa konkurs na ich stanowiska. Owocem działań byłych członków Zarządu i chroniącej ich Rady Nadzorczej jest wyjątkowo trudna sytuacja, jaka zaistniała w związku z wypłatą wynagrodzeń za miesiąc styczeń br. Tymczasem ZZPE zapowiedział podjęcie akcji strajkowej. Wydaje nam się, że w sytuacji zagrożenia upadłością Spółki i w czasie trwania konkursu na stanowiska członków Zarządu nie powinno

podejmować się strajku tylko o podłożu roszczeniowym w sprawie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej i składek związkowych, mimo, że słuszność tych roszczeń jest oczywista i stale występujemy o ich pełne zaspakajanie. Naszym zdaniem załoga powinna gromadzić zapał i energię na ewentualne akcje protestacyjne, których celem będzie obrona naszego przedsiębiorstwa o strategicznym znaczeniu dla państwa i miejsc pracy dla zatrudnionych w nim około 4500 pracowników. Akcje te są niezbędne, gdyż kolejny rząd, mimo obietnic, niewiele robi w celu uzdrowienia sytuacji w zakładach przemysłu obronnego, a tego typu zakłady w każdym normalnym kraju o aspiracjach niepodległościowych są przedsiębiorstwami napędzającymi przy pomocy finansowej państwa gospodarkę pod względem postępu technicznego i technologicznego. Niestety w kolejnym już czwartym roku wzrostu PKB rządząca koalicja znów zmniejsza procentowy udział wydatków MON w budżecie państwa. W roku bieżącym rząd Cimoszewicza przeznacza na obronność tylko 2,38% PKB, kiedy uchwała Sejmu z 16.02.1995 r. stanowi o udziale 3%. Dzieje się to przy milczącej aprobacie posłów związkowych z OPZZ. W tym miejscu należy przypomnieć, że w 1993 r., odwołany rząd Suchockiej przeznaczył na obronność państwa 2,5% PKB.

Prezydium MK NSZZ „S”

Z INFORMACJI GUS:

Ceny towarów i usług konsumpcyjnych były w styczniu br. o 2,9% wyższe niż w grudniu ub. roku. Wpłynęły na to głównie rosnące ceny usług, które podrożały najwyżej w ciągu ostatnich 5 lat, oraz towarów nie żywnościowych o 1,5%. Za żywność płaciliśmy o 1,2% drożej niż w grudniu ub. r.

W styczniu br. produkcja sprzedana przemysłu była o 3,4% mniejsza niż w grudniu ub. roku i była to produkcja droższa. Spadek produkcji zanotowały też przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci matki

kol. AGNIESZCE MROCZEK

składają:

Komisja Emer. i Rencistów
Prezydium MK NSZZ „S”

Wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci żony

kol. ADAMOWI CHRUSŁAKOWI

składają:

Komisja Wyd. N-2
Prezydium MK NSZZ „S”

ZBROJENIÓWKA OBRADOWAŁA W RADOMIU

Dwunastego lutego, tym razem w Radomiu, w przystrojonej świetlicy wydziałów narzędziowych obradowali członkowie Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S”. W zebraniu uczestniczyli przedstawiciele „Solidarności” wszystkich zakładów zbrojeniowych oraz przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Lotniczego NSZZ „S” Władysław Prygoń (WSK RZESZÓW). Obradom przewodniczył St. Głowacki (MESKO). W pierwszej części obrad omówiono dramatyczną sytuację ekonomiczno-produkcyjną zakładów i ciężką sytuację załóg spowodowaną brakiem zamówień na sprzęt dla armii, oraz brakiem wpływów środków na utrzymanie mocy produkcyjnych na wypadek zagrożenia. Zwracano uwagę na rosnący niepokój i determinację załóg. Po dyskusji przygotowano projekt uchwały, którą przyjęto w drugiej części obrad (publikowana w Biuletynie). Zgodnie z zapowiedzią w drugiej części obrad Rady Sekcji uczestniczył przewodniczący Związku Marian Krzaklewski.

Poniżej przedstawiamy, odtworzone z taśmy magneto fonowej, fragmenty wystąpień Stanisława Głowackiego oraz Mariana Krzaklewskiego, które nagrano podczas obrad Rady Sekcji.

(S Głowacki)... Obecność Mariana Krzaklewskiego na posiedzeniu Rady pokazuje nam jaką wagę przywiązuje przewodniczący do spraw obronności i bezpieczeństwa państwa oraz zakładów które są z nim ściśle związane.

...W związku z reformą Centrum nastąpiła dziwna sytuacja jeżeli chodzi o funkcjonowanie zakładów sektora obronnego. Dotychczas sankcjonowały je prawnie rozporządzenia rady ministrów i ustawy powołujące 31 zakładów o szczególnym znaczeniu dla obronności państwa. Z chwilą ogłoszenia przez Radę Ministrów w Dzienniku Ustaw z grudnia 1996 roku rozporządzenia o przedsiębiorstwach o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa wszystkie inne dotychczasowe akty prawne przestały obowiązywać. Okazało się, że wśród tych zakładów nie ma 3 o ogromnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa tj. Hutwy Stalowa Wola, WSK Świdnik i Dezamet Nowa Dęba. Dwa

z nich HSW i Świdnik są kluczowymi do realizacji Strategicznych programów Rządowych HUZAR i LOARA. Nie ma Rozporządzenia RM, bądź innego aktu prawnego, który regulowałby i sankcjonował funkcjonowanie przemysłu obronnego. Dodatkowo rozdział kompetencji pomiędzy Ministrem Skarbu Państwa i Ministrem Gospodarki jest tak niejasny, że na chwilę obecną nie wiadomo kto prowadzi nadzór nad P.P.O. i L. Panuje totalny bałagan, w dodatku utraciło moc Rozporządzenie, które regulowało wypłacanie zakładom środków z tytułu utrzymania rezerw obronnych państwa. Nowego aktu do dnia dzisiejszego nie ma. Sekcja wystąpiła do premiera o pilne podjęcie decyzji w tej sprawie. Dopiero wczoraj, wiedząc że się dzisiaj w Radomiu spotykamy, otrzymaliśmy informację od min. Kaczmarka, że przygotowany projekt rozporządzenia jest konsultowany i będzie przyjęty w najbliższym czasie. Z naszych informacji wynika, że projekt ten został odrzucony przez Ministra Skarbu Państwa i Ministra Obrony narodowej. W tej chwili na szczycie władzy trwa walka o wpływ

kompetencji, kto jest ważniejszy! To powoduje brak zamówień, brak środków z PMG, tym samym sytuacja załóg jest dramatyczna. Wynagrodzenia w naszych zakładach waha się niewiele ponad 600 zł, a dzisiaj w Łuczniku pracownicy otrzymają połowę pensji. Rząd, który w maju ub.r., pod naszym naciskiem, przyjął Program Restrukturyzacji Sektora teraz całkowicie pominął jego realizację.

Jest to dla nas sytuacja katastrofalna. Większość zakładów jest w trakcie realizacji Bankowych i Sądowych postępowań ugodowych. Jednym z warunków realizacji b.p.u. jest terminowe płacenie rat. Jeżeli tych środków nie ma to następują kolosalne opóźnienia i groźba zerwania b.p.u.

...Aby przystąpić do przetargu na zamówienia rządowe, każda firma musi złożyć przed przystąpieniem do przetargu zaświadczenie z ZUS-u o bieżącym regulowaniu składek oraz zaświadczenie z Izby Skarbowej o terminowej realizacji swoich zobowiązań. Jeżeli zakłady w chwili obecnej nie są w stanie zrealizować wynagrodzeń dla swoich pracowników to wiadomo że nie realizują też części zusowsko-skarbowej. W związku z tym nie otrzymają również zamówień z wojska. Nastąpi zamknięcie koła co w krótkim czasie doprowadzić może do dramatycznej sytuacji...

➤ ...Wystąpiliśmy 10 stycznia do Premiera o spotkanie przeglądowe w ramach sporu Komisji Krajowej z Rządem, aby przejrzeć postulaty, omówić je i podjąć jakieś ustalenia i działania zaradcze. Do dnia dzisiejszego nie otrzymaliśmy żadnej odpowiedzi. Nastąpiła całkowita ignorancja naszych działań ze strony władzy. Uważamy się zwolnieni z obowiązku dalszych konsultacji ponieważ Rząd traktuje nas i załogi niepoważnie. Musimy zatem podjąć decyzje, które gwarantuje nam ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. Nie będą to działania polityczne. My musimy się po prostu bronić. Próbowaliśmy nawiązać dialog z rządem, tego dialogu nie chce druga strona. Nie możemy dopuścić do tego aby kilkadziesiąt tysięcy ludzi zostało bez chleba.

(MKrzaklewski) (...) Spotkanie było bardzo robocze i potrzebne. Od półtora roku obserwuję, czy rząd postkomunistyczny rzeczywiście prowadzi jakąkolwiek pozytywną politykę przemysłową. Zauważyłem, że są tak bardzo przekonani do swego elektoratu, tego ideologicznie zaprogramowanego, że nie silą się na rozwiązywanie dramatycznych sytuacji zakładów. Nie ma przykładu, że sami z własnej woli zaproponowali konkretne rozwiązania naprawcze, restrukturyzacyjne dla zakładu czy regionu. Kontrakt dla województwa katowickiego wywalczony został krwawą manifestacją. Na marginesie dodam, że nie jest on realizowany. Stocznia Gdańska, Poniatowa, Pila to samo. Nie rozwiązuje się problemów polskiej gospodarki. Jednak nadal chcą utrzymać polityczną władzę nad gospodarką, pilnując chytrze dochodów z Rad Nadzorczych i zarządów spółek. Zmuszają nas "Solidarność" do wzięcia ponownie doli ludzkiej na swoje barki a przy okazji ludzie niezbyt za to są nam wdzięczni. Ale niestety na powszechną wdzięczność na tej ziemi nie możemy liczyć ponieważ ludzie nie lubią komuś coś zawdzięczać. My musimy liczyć na nasz zmobilizowany elektorat, który rozumie przesłanki polityczne, ustrojowe, moralne i gospodarcze...

(...) Zgadzam się z treścią uchwały. Trzeba jednak skontaktować się z Konfederacją Pracodawców. Poprę tę uchwałę wystąpieniem do premiera o zorganizowanie spotkania na najwyższym szczeblu z udziałem MON, Sztabu Generalnego, Ministerstwa Gospodarki i Ministerstwa Skarbu państwa. Sceptycznie podchodzę do efektu wystąpienia bo w ostatnim czasie premier Cimoszewicz nie odpowiedział na żadne z 14 moich wystąpień...

Uchwała

Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ "Solidarność z dnia 12.02.1997 r. w sprawie akcji protestacyjnej załóg PPOiL w Warszawie.

Dramatyczna sytuacja załóg i przedsiębiorstw przemysłu obronnego i lotniczego, spowodowana między innymi:

1. brakiem wpływów środków finansowych z tytułu utrzymania rezerw obronnych państwa ujętych w planie PMG,
2. brakiem zamówień na uzbrojenie i sprzęt dla naszej armii,
3. brakiem jednoznacznych aktów prawnych sankcjonujących funkcjonowanie zakładów o szczególnym znaczeniu dla obronności Państwa,
4. brakiem środków na restrukturyzację i konwersję PPOiL,
5. brakiem realizacji zatwierdzonych przez Rząd strategicznych programów rozwojowych,

oraz brak reakcji Rządu RP na wcześniejsze wystąpienia w tych sprawach Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, zmusza nas do podjęcia zdecydowanych działań w celu obrony podstawowych interesów przedsiębiorstw przemysłu obronnego i lotniczego oraz zatrudnionych w nich pracowników.

Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego i Lotniczego NSZZ "Solidarność" postanawia:

1. Wystąpić do Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" o wznowienie sporu zbiorowego KK NSZZ "S" z Rządem RP wszczętego w 1995 roku.
2. Zorganizować w dniu 7 marca 1997 roku od godz. 12⁰⁰ w Warszawie manifestację uliczną.

W przypadku braku jednoznacznych decyzji wychodzących na przeciw postulatów załóg pracowniczych zostaną zaostrzone formy protestu.

*Przewodniczący SKPZ NSZZ „Solidarność”
Stanisław Głowacki*

SPOTKANIE ZBROJENIÓWKI I LOTNIKÓW

W dniu 7 lutego br. w Zakładach WSK w Rzeszowie spotkały się Prezydium Sekcji Krajowej Przemysłu Lotniczego i Zbrojeniowego NSZZ "Solidarność".

Ze względu na dramatyczną sytuację Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego wynikającą między innymi z reformy „Centrum”, przejawiającą się brakiem określenia przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu „Solidarność” domaga się wydania w trybie pilnym rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla bez-

➤ pieczeństwa państwa. Brak normatywnych aktów prawnych określających wykaz tych przedsiębiorstw świadczy o nieodpowiedzialności Rządu RP za bezpieczeństwo i suwerenność kraju.

W związku z brakiem postępu w sprawie realizacji postulatów w ramach sporu zbiorowego „Solidarność” z Rządem z 1995 r. oraz dramatyczną sytuacją zakładów naszej branży, „Solidarność” wystąpiła do Premiera Rządu o wszczęcie negocjacji w trybie pilnym. Dotychczasowe negocjacje prowadzone w imieniu Rządu przez MPiH nie przyniosły rozwiązań i nie wyczerpały procedury przewidzianej w Ustawie o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. W przypadku braku reakcji ze strony Rządu Sekcja Krajowa Przemysłu Zbrojeniowego i Lotniczego zdecydowana jest wznowić akcje protestacyjne w całej branży.

INTERWENCJA W MINISTERSTWIE GOSPODARKI

Pierwsze miesiące roku dla zakładów sektora obronnego są zawsze bardzo trudne. W tym okresie zawsze uruchamiano środki z „RO” czy „PMG” na wsparcie zakładów, które nie mogły uruchomić sprzedaży. W roku bieżącym problemem blokującym uruchomienia środków stała się reforma Centrum. W połowie grudnia ub.r. Sekcja Krajowa Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „S” przedstawiła problem PMG wicepremierowi Mirosławowi Pietrewiczowi. 10 stycznia przewodniczący Sekcji Stanisław Głowacki skierował w tej sprawie pismo do Ministra Gospodarki Wiesława Kaczmarska.

Szanowny Panie Ministrze!

W oparciu o ustawę o nakładaniu obowiązku utrzymania rezerw obronnych państwa, a także ze względu na trudną sytuację ekonomiczną zakładów przemysłu obronnego, zwracamy się do Pana Ministra z wnioskiem o podjęcie stosownych decyzji, w celu natychmiastowego uruchomienia środków budżetowych, tzw. PMG.

Zakłady przemysłu obronnego w zdecydowanej większości są w końcowym etapie realizacji bankowych, bądź sądowych postępowań ugodowych, są w końcowej fazie realizacji programów naprawczo-restrukturyzacyjnych.

W wielu wypadkach gwarantowane środki z PMG były jednym z istotnych elementów Bankowego Postępowania Ugodowego.

Każdorazowe zachwianie terminowości wpływu do firm środków finansowych powoduje bardzo duże trudności ekonomiczne i może w perspektywie doprowadzić do zerwania porozumień i przerwania procesów naprawczych naszych firm.

Mając na uwadze ogromne koszty poniesione przez pracowników oraz przez przedsiębiorstwa przemysłu obronnego w procesy naprawcze, nonsensem byłaby ich likwidacja, tuż przed zakończeniem restrukturyzacji.

Sprawa jest niezwykle pilna i tylko szybkie i zdecydowane działania Pana Ministra pozwolą uniknąć wznowienia procesu degradacji P.P.O.

Pracownicza Kasa Zapomogowo-Pożyczkowa informuje:

W związku z niedotrzymaniem terminu jednego z punktów Porozumienia z dnia 29.10.1996 roku w sprawie przelania zaległych i bieżących składek na rzecz PKZP do dnia 30.12.1996 roku i wzrostem ogólnego niezadowolenia wśród naszych członków - Zarząd PKZP wystosował pismo protestacyjne do Zarządu ZM „Łucznik” S.A. a oto jego treść:

„W związku z podpisaniem Porozumienia pomiędzy Zarządem Zakładów Metalowych „Łucznik” S.A a Związkami Zawodowymi działającymi w naszym Zakładzie w dniu 29.10.1996 r. - Zarząd Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej domaga się natychmiastowej realizacji pkt. 5 (termin upłynął dnia 30.12.1996 r.) tj. przekazania zaległych i bieżących składek na rzecz PKZP w kwocie około 900.000,- nowych złotych.

Przypominamy, że Zarząd Spółki w dalszym ciągu łamie § 86 Kodeksu Pracy a także ignoruje Ustawę Rady Ministrów (Dz. U. nr. 100 poz. 502 o PKZP) - bezprawnie obracając składkami PKZP deklarowanymi przez naszych członków. Takie działania Zarządu Spółki wprowadzają zjawisko „patologii” społecznej wśród Załogi a także prowadzą do upadłości PKZP. Za kadencję obecnego Zarządu Spółki z członkostwa PKZP zrezygnowało ponad 1500 osób.

Zarząd PKZP stanowczo protestuje przeciwko takim działaniom Zarządu Spółki na rzecz członków PKZP, nie zamierza dalej kredytować działalności przedsiębiorstwa. Dlatego też, domagamy się do dnia 20 lutego 1997 roku uregulowanie wszystkich należności wraz z odsetkami. W przypadku nie przekazania pieniędzy w w/w terminie, będziemy zmuszeni sprawę skierować do Państwowej Inspekcji Pracy.”

Mamy nadzieję, że Zarząd Zakładów Metalowych „Łucznik” S.A. wywiąże się ze zobowiązania w terminie przez nas wyznaczonym i nie będziemy musieli sprawy wynosić poza teren naszego Zakładu.

Przypominamy naszym członkom kilka zasad przyznawania pożyczek:

1. członkiem PKZP może być tylko pracownik posiadający umowę o pracę na czas nieokreślony,
2. pracownik nabywa uprawnień członkowskich po upływie sześciu miesięcy od daty złożenia deklaracji. Wpisowe wynosi 5,- nowych złotych.
3. wniosek na pobranie pożyczki musi być wypełniony czytelnie i potwierdzony, po uprzednim sprawdzeniu na pasku czy pracownik nie posiada zadłużenia. Wniosek z zadłużeniem będą zwracane na Wydziały.
4. pożyczki są udzielane w ratach od 5 do 20 w wysokości trzykrotnego wkładu. Pożyczka nie może być mniejsza niż 400,- nowych złotych ale nie

większa niż 2000,- nowych złotych.

5. pożyczkobiorca musi przedstawić czterech poręczycieli będących stałymi pracownikami zakładu,

6. wniosek na który zostanie przydzielona maksymalna kwota tj. 2000,- złotych musi być podpisany przez trzy osoby w tym przynajmniej jedną osobę z Prezydium PKZP.

7. pożyczkobiorca, który nie spłacił pożyczki nie może ubiegać się o wycofanie wkładu.

Informujemy naszych członków, że wnioski na pożyczki w 1997 roku będą przyjmowane od miesiąca lutego.

*Za Zarząd PKZP
Przewodnicząca Maria Kowalczyk*

* Z PRAC MK *

Prezydium Międzyzakładowej Komisji NSZZ "Solidarność" ZM "Lucznik" S.A. przesłało 13 lutegobr., Zarządowi Spółki propozycje Związku dotyczące zmian w projekcie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla ZM "Lucznik" S.A.

Proponujemy m.in. zapis regulujący przyjęcie do pracy na umowę na czas nieokreślony członka rodziny lub opiekuna zmarłego pracownika.

Chcemy zagwarantować związkowi zawodowym korzystanie z wewnątrzzakładowych środków masowego przekazu. Proponujemy zmianę wysokości premii regulaminowej dla pracowników fizycznych z 30% na 15% z automatyczną zmianą stawek godzinowych.

Zaproponowaliśmy również zmianę współczynnika określającego przyrost premii dla pracowników wydziałów produkcyjnych z 0,5% na 1% za każdy 1% przekroczenia zadań oraz zmianę maksymalnej wysokości premii przyrostowej z 15% na 20% płacy zasadniczej.

Proponujemy też zmianę wysokości funduszu premii uznaniowej z 10% do 5% płac zasadniczych z jednoczesnym określeniem maksymalnej wysokości premii uznaniowej dla pracownika na poziomie 10% jego płacy zasadniczej.

Dla pracowników umysłowych proponujemy zmianę wysokości premii regulaminowej z 20% na 15% płacy zasadniczej.

Dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach konstruktor, technolog i programista proponujemy zmianę premii regulaminowej z 30% na 25% płacy zasadniczej.

Dla wszystkich pracowników umysłowych proponujemy zmianę wysokości funduszu premii uznaniowej z 20% na 5% z jednoczesnym określeniem maksymalnej wysokości premii uznaniowej dla pracownika na poziomie 10% jego płacy zasadniczej.

W związku ze zmianami wysokości premii regulaminowej i uznaniowej należałoby dokonać odpowiedniego zwiększenia stawek godzinowych dla stanowisk robotniczych i stawek miesięcznych dla stanowisk nierobotniczych.

Zaproponowaliśmy również zmianę definicji ogólnego stażu pracownika obowiązującego przy wypłacaniu nagród ju-

bileuszowych i odpraw emerytalno-rentowych.

Proponujemy wykreślić z definicji następujący fragment: "...za wyjątkiem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika..."

Ponadto proponujemy wprowadzenie do ZUZP następujących zapisów:

1. Za czas niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby, lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną - trwającą łącznie do 35 dni w ciągu roku kalendarzowego, pracownik zachowuje prawo do:

- 80% wynagrodzenia w przypadku stażu pracy do 20 lat pracy,
- 90% wynagrodzenia w przypadku stażu pracy powyżej 20 lat do 25 lat pracy,
- 100% wynagrodzenia w przypadku stażu pracy powyżej 25 lat pracy.

2. Dodatek za pranie odzieży należy wypłacać bez względu na długość zwolnienia lekarskiego i przestoju,

3. Wydziałowemu Społecznemu Inspektorowi Pracy posiadającemu odpowiednie uprawnienia i kwalifikacje przysługuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej iloczynowi stawki osobistego zaszerzgowania i liczby godzin ustalonych przez Zakładowego Społecznego Inspektora Pracy. Liczba tych godzin nie może przekraczać 30. Wykaz osób uprawnionych do otrzymania dodatku określa Zakładowy Społeczny Inspektor Pracy.

4. W załączniku nr.7 proponujemy zapis:

„Wprowadza się fundusz premiiowy w dyspozycji Dyrektora Generalnego Spółki dla pracowników Działu Zbytu i Marketingu uruchamiany raz na kwartał w przypadku przekroczenia zadań sprzedaży wyrobów.

Premia z tego funduszu przyznawana jest pracownikowi w formie premii uznaniowej i nie może przekroczyć 10% jego płacy zasadniczej liczonej za dany kwartał.”

Prezydium MK NSZZ „S” zaproponowało rozpoczęcie rozmów w sprawie Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy w dniu 19 lutego br. Niestety do rozmów nie doszło do dnia dzisiejszego.

Na wniosek MK, w tym tygodniu uruchomione zostaną połączenia telefoniczne z zakładu do przychodni lekarskiej. Kontakt z Kartoteką nawiążemy wykręcając numer - 736 a z Gabinetem Badań Okresowych - 737. Połączenia telefoniczne przez centralę zakładową zdecydowanie usprawnią przeprowadzanie badań okresowych i zamawianie wizyt lekarskich.

Prezydium MK wystąpiło do v-ce Premiera Rządu RP Ministra Skarbu Państwa - Mirosława Pietrewicza o spotkanie w sprawie sytuacji produkcyjno-ekonomicznej i społecznej zakładu.

W związku z opóźnieniem wypłaty wynagrodzeń dla części pracowników za m-c styczeń Prezydium MK wystąpiło do Zarządu Spółki o naliczenie odsetek 0,13% za każdy dzień zwłoki i wypłacenie ich w formie wyrównania.

Wyciąg z ustawy "O zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu" znowelizowanej w dniu 6.12.96 r.

Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne.

Art.37 j.1. Zasiłek przedemerytalny przysługuje osobie spełniającej określone w ustawie warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku oraz posiadającej okres uprawniający do emerytury, jeżeli:

1. posiada okres uprawniający do zasiłku wynoszący 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn lub
2. posiada okres uprawniający do zasiłku wynoszący 25 lat dla kobiet i 30 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat wykonywania prac uznanych w przepisach emerytalnych za zatrudnienie w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.
2. Wysokość zasiłku przedemerytalnego wynosi 120 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art.24 ust., z zastrzeżeniem ust. 3 - 6.
3. Wysokość zasiłku przedemerytalnego wynosi 160 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art.24 ust.1, dla osoby zamieszkałej w dniu nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego oraz w okresie jego pobierania w rejonach administracyjnych (gminach) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, jeżeli stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Zasiłek ten przysługuje również w przypadku, gdy w okresie pobierania zasiłku przedemerytalnego rejon został wykreślony z wykazu rejonów administracyjnych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.
4. W regionach administracyjnych (gminach), które utraciły status rejonu zagrożonego szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, przepis ust.3 stosuje się do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym nastąpiła utrata tego statusu.
5. Zasiłek przedemerytalny, w wysokości określonej w ust.3, przysługuje również osobie nie zamieszkałej w rejonie administracyjnym (gminie) uznany za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, jeżeli stosunek pracy lub stosunek służbowy rozwiązany został po 1 lipca 1996 roku z przyczyn dotyczących zakładu pracy w wyniku jednorazowego lub w okresie nie dłuższym niż 3 miesiące zmniejszenia zatrudnienia o co najmniej 100 pracowników.
6. Wysokość zasiłku przedemerytalnego nie może przekroczyć 90 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc zgłoszenia wniosku o zasiłek przedemerytalny, i być niższa od 120% kwoty zasiłku, o którym mowa w art.24 ust.1.

Art.37 k.1. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie spełniającej określone w ustawie warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku, jeżeli:

1. osiągnęła wiek co najmniej 58 lat kobieta i 63 lata mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury lub
2. w roku kalendarzowym, w którym został rozwiązany stosunek pracy lub stosunek służbowy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, ukończyła 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, lub
3. do dnia rozwiązania stosunku pracy, z przyczyn dotyczących zakładu pracy, osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

2. Wysokość świadczenia przedemerytalnego wynosi 80 % kwoty emerytury określonej w decyzji organu rentowego ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia świadczenia przedemerytalnego, nie mniej jednak niż odpowiednio wysokość zasiłku określona w art.37 j ust.2 i 3.

3. Decyzję ustalającą wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego organ rentowy wydaje na wniosek rejonowego urzędu pracy.

4. Do postępowania w sprawie ustalenia wysokości emerytury w celu ustalenia wysokości emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące postępowania w sprawie świadczeń emerytalnych.

5. Od decyzji organu rentowego, o której mowa w ust.3, przysługują środki odwoławcze, określone w odrębnych przepisach.

6. W przypadku braku możliwości ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego z powodu trwającego postępowania dotyczącego ustalenia wysokości emerytury, świadczenie przedemerytalne wypłaca się w kwocie zaliczkowej, w wysokości odpowiednio określonej w art.37 j ust.2 i 3.

7. Pracodawca obowiązany jest do przekazywania rejonowym urządowi pracy dokumentacji umożliwiającej wydanie decyzji ustalającej wysokość emerytury w celu ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego. Przepisy dotyczące przygotowania wniosku o emeryturę stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku równoczesnego spełnienia kilku warunków uprawniających do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego uprawnionej osobie przysługuje wybór podstawy ich przyznania.

Art.37 l. Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne podlegają waloryzacji na zasadach przewidzianych dla zasiłków dla bezrobotnych.

Art.37 l. Osoby pobierające zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne nie mają obowiązku zgłaszania się do rejonowego urzędu pracy w celu potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy. Osoby te mogą być za ich zgodą skierowane przez rejonowy urząd pracy na szkolenie, do prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Art.37m. Do osób uprawnionych i pobierających zasiłek przedemerytalny lub świadczenie przedemerytalne przepisy art.23 ust.4, art.26, art.27

ust.1 pkt 3-5 i ust.21 ust.1 i2 oraz art.34 stosuje się odpowiednio.

2. Zasiłki, o których mowa w art.31 ust.1 pkt.1, finansowane są ze środków Funduszy Pracy.

Art.37n.1.Prawo do zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego ustaje z dniem niespełnienia warunków, o których mowa w art.2 ust.1 pkt.2,z zastrzeżeniem ust.2 oraz art.37l.

2.W przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności albo osiągania miesięcznego dochodu w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia przez osobę uprawnioną do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego, prawo do zasiłku lub świadczenia ulega zawieszeniu.

Art.37o.1.Prawo do zasiłków przedemerytalnych i świadczeń przedemerytalnych ustalają oraz zasiłki i świadczenia przyznają i wypłacają rejonowe urzędy pracy.

2.Zasiłki przedemerytalne i świadczenia przedemerytalne finansowane są z budżetu państwa, w ramach dotacji dla Funduszu Pracy.

PIELGRZYMKA DO OJCA ŚWIĘTEGO /c.d./

11 listopada 1996 r.(poniedziałek) Dzień świąteczny. Dziś 78-ma Rocznicza Odzyskania Niepodległości przez Polskę w 1918 r. Bardzo rano wyjechalismy do Rzymu. Byliśmy na Placu Św.Piotra jedni z pierwszych grup. Wpuszczano do Bazyliki o godz.9.00 rano. Zajęliśmy miejsca w początkowych rzędach przy pierwszym filarze. Byliśmy bardzo blisko ołtarza. Główny ołtarz mieści się pod baldachimem wspartym na czterech skrzyżowanych kolumnach. O godz.10.15 rozpoczęła się Msza Św. której przewodniczył ks.Abp.Tadeusz Gocłowski. On też wygłosił homilię. Uczestniczyli Prymas Glemp i Kardynał Macharski. Czuliśmy wszyscy wielkie wzruszenie w tej uroczystej chwili. Po Mszy Św. oczekiwanie na wejście Papieża. Śpiewaliśmy pieśni, grała górnicza orkiestra. Gdy pojawił się Ojciec Święty Jan Paweł II zrywają się oklaski, hymn specjalny grała orkiestra, powitaniom nie było końca. Papież w swej drodze do ołtarza przed którym stoi tron witał się z senatorami i działaczami „Solidarności”, ścisnął ręce delegatów, przyjmował prezenty. Od naszej grupy dostał obraz Katedry Radomskiej, Medal „Dobrej Sławy”, kasetę video z Muzeum Ks.Jerzego Popiełuszki w Warszawie.

Dopiero po 40-tu minutach Ojciec Święty zasiadł na tronie, rozpoczęła się właściwa audycja. Pierwszy zabrał głos Marian Krzaklewski. Przemawiał bardzo ładnie i poruszył ważne problemy dotyczące obrony życia poczętego. Mówił o dopisaniu do statutu związkowego postępowanie Związku zgodnie z wartościami chrześcijańskimi.

Następnie mówił Papież. Wspominał o swoich spotkaniach z „Solidarnością” w Polsce. Nawiązał do spotkania na Zaspie w Gdańsku, o niepodległości i odrogach do tej niepodległości. Przemówienie wielokrotnie przerywane było oklaskami. Audycja zakończyła się błogosławieństwem Ojca Świętego, odśpiewaliśmy 100 lat po góralsku. Wyjściu Papieża towarzyszyły oklaski, śpiew i gra orkiestry. Bardzo wszyscy przeżywalismy to spotkanie. Zwiedzanie Bazyliki Świętego Piotra odbyło się po

uroczystości. Należy ona do Państwa Watykańskiego, jest tak ogromna, że trudno sobie wyobrazić. Wzniesiona ku czci Św.Piotra w 324 roku, stopniowo przebudowywana i wzbogacona. Podziwu godna architektura świadcząca o kunszcie wykonawców, Grób Św.Piotra znajduje się pod ołtarzem. W Kaplicy Najświętszego Sakramentu podziwialiśmy posąg Św.Piotra wykonany przez Michała Anioła. Jego dziełem jest też „Pietta” przepiękna rzeźba. Tego dnia zwiedzaliśmy jeszcze do późnych godzin w Rzymie: Fontannę di Trevi, Plac Hiszpański ze słynnymi schodami. Na szczycie znajduje się kościół Trinita i obelisk Sallustiański. Pełno tam kwiatów i turystów. Idąc dalej przechodziliśmy obok figury Matki Bożej Niepokalanej na wysokiej kolumnie. Następnie doszliśmy do budynku Pantheonu dawnej świątyni wszystkich bogów. W 609 roku papież Bonifacy IV zmienił Panteon na świątynię chrześcijańską pod wezwaniem Matki Bożej i Świętych Męczenników. Na Placu Navona wznosi się fontanna czterech rzek. Wokół znajdują się zabytkowe budynki i świątynie. Oglądaliśmy wracając do autokaru Rzym nocą, wyglądał jeszcze piękniej niż w dzień.

12.11.1996 r.(wtorek). Był pogodny słoneczny poranek. Z okna pokoju cudowny widok na Morze Tyrreńskie i palmy między zabudowaniami. Wygospodarowaliśmy trochę czasu na krótki spacer nad morzem. Po śniadaniu wyruszyliśmy po raz ostani do Rzymu, a ściślej do Watykanu by zwiedzić Muzea. Mieliśmy jednak tylko parę godzin, więc był to zaledwie przegląd najważniejszych obiektów, dzieł sztuki starożytnej. Bardzo piękny i bogaty jest zbiór malarstwa obejmujący okres od średniowiecza do XVIII w. Nagromadzone tam dzieła wykonywali słynni artyści jak Michał Anioł, Pinturicchio, Signorelli, Rosselli i inni wielcy mistrzowie. Kaplica Sykstyńska to jedno z najwspanialszych dzieł świata, zwieńczona beczkowym sklepieniem, ozdobiona przepięknymi freskami. Na ścianie ołtarza przedstawiona jest scena obrazująca Sąd Ostateczny Michała Anioła. Kaplica Sykstyńska do dziś stanowi miejsce wielkich uroczystości kościelnych, a przede wszystkim tutaj właśnie odbywa się Konkławe. Muzea Watykańskie mieszczące się w wielu salach i galeriach zwiedzaliśmy pobieżnie ale nabralismy pojęcia o ilości i wielkości tych zbiorów. Następnie jeszcze raz udaliśmy się do Bazyliki Św.Piotra, by pokłonić się i pomodlić u grobu Świętego Męczennika, podziękować Bogu że mogliśmy tu być razem z Ojcem Świętym. Bazylika Św.Piotra jest matką wszystkich kościołów świata.

Wyjechalismy z Rzymu do Rimini po południu na nasz ostatni nocleg. Wielogodzinna jazda umilana była pieśniami pielgrzymkowymi oraz patriotycznymi.

13.11.1996 r.(środa).Rano w hotelu uczestniczyliśmy we Mszy Św. którą odprawili nasi księża, po śniadaniu ruszamy do San Marino. Republika San Marino to najstarsza republika Europy. Jest to bogate maleńkie państewko (enklawa) na terenie Włoch. Powierzchnia wynosi 60,57 km2, ludności około 20000. Stolica San Marino położona jest na górze Titano, liczy ok. 7000 ludności. Jest to piękne, malowniczo położone, czystutkie miasteczko. Uliczki wąskie, pełne sklepów i różnorodnych towarów. Byliśmy tam krótko. Około godz.15.00 opuściliśmy San Marino kierując się ku granicy austriackiej.

14.11.1996 r.(czwartek). Po nocy przespanej w jadącym autokarze nad ranem byliśmy na granicy czeskiej. Pogoda deszczowa. Cały dzień podróżowaliśmy przez Czechy-Cieszyn-Radom. Wieczorem dojechalismy szczęśliwie. Nasza pielgrzymka należała do bardzo udanych przeżyć, które długo pozostaną w pamięci.

Agnieszka Mroczek